

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **D. O.**, nar., státní příslušnost Nigérie, t. č. pobytem, žalované: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, se sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno, o zajištění, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.6.2014, č. j. KRPB-156688-17/ČJ-2014-060022-50A,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobou ze dne 7.7.2014 žalobce napadl rozhodnutí žalované shora specifikované, neboť porušila čl. 28 Dublinského nařízení, § 129, § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců a § 2, 3 a § 68 odst. 3 správního řádu a čl. 3, 5 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv. Žalobce v žalobě namítá, že zajištění není přiměřené jeho zdravotnímu stavu, protože trpí astmatem a je nakažen virem hepatitidy B a v zařízení pro zajištění cizince má nárok jen na neodkladnou zdravotní péči a na onemocnění hepatitidou není v současné době léčen. Dále namítá, že se správní orgán při posuzování přiměřenosti zajištění nezabýval jeho zdravotním stavem, tj. zda zajištění v zařízení, kde je poskytována pouze neodkladná péče, je přiměřené jeho zdravotnímu stavu a zda při době zajištění v trvání 80-ti dnů při poskytování pouze neodkladné péče nemůže dojít ke zhoršení zdravotního stavu a odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle níž se má při zajištění zkoumat zdravotní stav zajištěného, adekvátnost zdravotní péče poskytované v zařízení a vhodnost zajištění s ohledem na zdravotní stav zajišťované osoby a správní orgán v jeho případě uvedený test

neprovedl, a proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné. V zajištění není poskytována adekvátní zdravotní péče pro onemocnění hepatitidou typu B. Žalobce správnímu orgánu vytýká, že nedostatečně posoudil využití mírnějších donucovacích opatření a dovolává se čl. 28 Dublinského nařízení a judikatury NSS, rozsudku č. j. 7 As 107/2012-40 ze dne 18.10.2012. Správní orgán zkoumal využití mírnějších opatření v rozsahu ust. § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců odkazem na to, že nedisponuje finančními prostředky a nemá na území ČR adresu. Za této situace žalobce nemůže dosáhnout na alternativy k zajištění, jak je předjímá čl. 28 Dublinského nařízení. Státní orgány mají mít pozitivní závazek přijmout opatření dostupné pro cizince, kteří se na území ČR ocitnou bez finančních prostředků a bez stálého bydlení a zajistit faktickou dostupnost alternativ zajištění, např. ubytování v přijímacím nebo pobytovém středisku pro žadatele o mezinárodní ochranu, případně ubytovnu nebo azylový dům, kde by žalobce mohl vyčkat do skončení Dublinského řízení. Správní orgán neposoudil dostatečně využití mírnějších donucovacích prostředků a zatížil své rozhodnutí nezákonností. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Napadeným rozhodnutím ze dne 24.6.2014, č. j. KRPB-156688-17/ČJ-2014-060022-50A, žalovaná podle § 129 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců zajistila cizince za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství (Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 604/2013 ze dne 26.6.2013) a dobu zajištění podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovila na 80 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. V odůvodnění rozhodnutí skutkově uvedla, že dne 24.6.2014 cizince kontrolovala hlídka Policie ČR, odboru cizinecké policie, oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort Brno na autobusovém nádraží na ulici Benešova v Brně, kdy cizinec předložil doklad, který ho neopravňoval k pobytu na území ČR, žádný další nepředložil a lustraci v informačních systémech policie ČR bylo zjištěno, že nedisponuje platným vízem ani oprávněním ke vstupu a pobytu v ČR. Na místě kontroly cizinec uvedl, že čeká na otevření prodejního stánku, aby si mohl koupit jízdenku do Švédska, kde se chce léčit s astmatem. Na základě těchto skutečností, zejména podezření, že neoprávněně vstoupil a pobývá na zemi ČR, policie cizince zajistila k dalšímu opatření a v systému EURODAC ze záznamů zjistila, že je nebo bylo s cizincem vedeno řízení o mezinárodní ochraně v Itálii a Švýcarsku. Dne 24.6.2014 neoprávněně pobýval na území ČR a na základě výsledků pátrání v systému EURODAC bude předán podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství, Nařízení Rady Evropského společenství č. 604/2013 z 26.6.2013 do státu příslušného k posouzení žádosti o azyl. Tyto skutečnosti byly také důvodem pro zahájení řízení podle shora uvedeného Nařízení. V protokolu o vyjádření účastníka správního řízení cizinec uvedl, že nemá cestovní doklad, do ČR přicestoval stejný den autobusem z Itálie, cílem cesty je Švédsko, kde chce podstoupit léčbu zdravotních problémů, doklad, kterým se prokázal policistům při kontrole, obdržel ve Francii někdy v roce 2013, ve Francii má manželku a dítě. Do Evropy přicestoval jako imigrant v roce 2007, zdržoval se v Itálii, kde měl krátkodobé vízum, po jeho uplynutí nadále v Itálii pobýval, žil na ulici do roku 2013. V roce 2010 požádal o azyl ve Švýcarsku, v roce 2013 pobýval ve Francii, kde dostal kartu zdravotního pojištění a kde také žádal o pobyt. Manželku a děti viděl před dvěma týdny. Má žloutenku typu B a astma. Všechny dokumenty, s nimiž byl za přítomnosti ustanovené tlumočnice a jí přetlumočené do jazyka anglického seznámen, odmítl podepsat a převzít, s tlumočnicí komunikoval, anglický jazyk označil jako jazyk, kterému rozumí. Zajištěním nebylo nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života, neboť uvedl, že na území ČR nemá rodinné vazby, rodinu má ve Francii. Na území Francie podle prověření nemá povolen pobyt a vstup má zakázán. Podle zjištění s cizincem je nebo bylo vedeno řízení o azyl v Itálii či Švýcarsku, což jsou bezpečné země, které dodržují právní předpisy zabývající se ochranou uprchlíků, a proto s ním bude zahájeno řízení o předání. Předání cizince v době trvání zajištění je uskutečnitelné, neboť

realizaci nebrání žádná překážka. Při stanovení doby zajištění správní orgán zohlednil lhůty, kterými jsou členské státy vázány při žádostech o předání na území žádaného státu a lhůtu potřebnou pro přípravou písemností. Správní orgán vycházel také ze své praxe, když v obdobných případech bylo ve stanovené době předání realizováno. V průběhu zajištění správní orgán činí kroky k tomu, aby byla lhůta k realizaci předání co nejkratší. Správní orgán se také zabýval tím, zda by v daném případě stačilo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování cizince z ČR a po zhodnocení skutkového stavu shora dospěl k závěru, že je dostatečně odůvodněno vydání rozhodnutí o zajištění, neboť mírnější donucovací opatření by nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování je z hlediska jednání cizince nedostačující, protože na území ČR nemá hlášený pobyt, nevlastní platný cestovní doklad ani vízum a vstupem na území ČR porušil jednu ze základních povinností cizince pobývajícího na území ČR. Zákaz vstupu na území Francie mu byl sdělen, k cestě na území Švédska nemá platné povolení a je zřejmé, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by se zcela míjelo účinkem. Podle Listiny základních práv a svobod je sice zaručena osobní svoboda, ale cizinec nesmí být zbaven osobní svobody jinak, než z důvodu a způsobem, který stanoví zákon, kterým je v ČR zákon o pobytu cizinců, který upravuje problematiku zajištění cizince. Zajištění cizince je tudíž provedeno na základě zákona a v souladu s právními předpisy a normami ČR a zákonem aprobovaným smyslem zajištění za účelem předání.

Žalovaná ve vyjádření k námitce nepřiměřenosti zajištění vzhledem ke zdravotnímu stavu zajištěného uvedla, že sice v odůvodnění napadeného rozhodnutí úvaha o zdravotním stavu zajišťovaného ve vztahu k přiměřenosti zajištění nebyla, ovšem s ohledem na zjištěný skutečný stav věci v době rozhodování o zajištění to nebylo nutné. Z úředního záznamu z provedené kontroly žalobce policií dne 24.6.2014 vyplývá, že se mu v průběhu kontroly žalobci nevolno, přivolanému lékaři sdělil, že trpí žloutenkou, lékař konstatoval, že má astma a podal mu patřičný lék a jiné poškození a ohrožení zdraví u žalobce lékař neshledal. Poté byl eskortován na policejní služebnu a v protokolu o vyjádření účastníka řízení na dotaz, jaký je v současnosti jeho zdravotní stav a zda se léčí s nějakou zdravotní poruchou, žalobce odpověděl, že má problémy s játry a je astmatik a na astma bere léky, má žloutenku typu B a na to neužívá lék žádný. Jinou výhradu ke svému zdravotnímu stavu neuvedl a neuplatnil při protokolaci, ani v pozdější době. Z toho bylo patrné, že žalobce má sice jisté zdravotní potíže, na které se částečně léčil léky, nikoliv na virovou hepatitidu, ale aktuální zdravotní stav nevypovídal o tom, že by nebyl schopen umístění v zařízení pro zajištění cizinců. Skutečnost, že cestoval sám do ČR a měl v úmyslu dál pokračovat do Švédska, nevyvolávala domněnku o špatném zdravotním stavu. Ani žalobce sám při výpovědi nekonstatoval, že by se necítil dobře, ani nepožadoval žádné lékařské ošetření. Žalovanému je zřejmé, že pokud by došlo v průběhu zajištění ke zdravotním obtížím, byla by mu poskytnuta nezbytná lékařská péče zdravotním personálem přímo v objektu ZZC Bělá – Jezová. Žalovaný je toho názoru, že nebylo nutné do napadeného rozhodnutí uvádět úvahy o přiměřenosti zajištění ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobce, který ani sám neoponoval, že jeho zdravotní stav neumožňuje zajištění. Při stanovení doby zajištění na 80 dnů, kterou žalobce považoval za dlouhou, vzhledem k plynoucímu neposkytnutí péče a tím zhoršení zdravotního stavu, žalovaný oponuje, že jeho úvahy, že mu nebude poskytnuta potřebná léčba, nejsou ničím podloženy. Pokud na svobodě užíval léky, může v jejich užívání pokračovat i v zajištění, bude-li aktuální zdravotní stav vyžadovat lékařské vyšetření, není důvodu, proč by mu mělo být v průběhu zajištění odepřeno a není důvodu se obávat, že tato léčba nebude aplikována nejen v objektu ZZC Bělá – Jezová, ale i vyšetřením a hospitalizací v léčebném zařízení. Žalovaná vyžádala stanovisko k aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobce od lékařky v zařízení pro zajištění, která sdělila, že cizinec užívá potřebné léky na astma, dne 3.7.2014 byly provedeny krevní odběry

za účelem zjištění virové hepatitidy, výsledky potvrdily onemocnění pouze částečně, proto byl proveden další dodatečný odběr a na základě výsledků bude stanovena příslušná léčba. Podle této lékařky je cizinec schopen pobytu v ZZC Bělá – Jezová. Námitka žalobce, že nemá přístup k potřebné léčbě, že by mu léčba byla odepírána, je třeba zcela odmítnout, stejně jako, že by mohlo docházet ke zhoršování jeho zdravotního stavu. Zajištění žalobce neodporuje čl. 3 ani čl. 8 Úmluvy a rovněž argumentaci učiněnou prostřednictvím uvedených rozsudků ESLP nepovažuje žalovaná za příléhavou.

Pokud se týká námítky, že žalovaná posoudila použití mírnějších donucovacích opatření pouze v rozsahu § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců, žalovaná s ní nesouhlasí, neboť z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že se uložením mírnějšího opatření zabývala a dospěla na základě konkrétních skutkových okolností, které v odůvodnění podrobně vylicila k závěru, že by uložení zvláštního opatření za účelem vycestování bylo zjevně neúčinné. Pokud žalobce v žalobě namítá, že se žalovaná nezabývala i jinými alternativami k zajištění, tj. např. umístění do přijímacího či pobytového střediska pro žadatele o mezinárodní ochranu, do pobytového či azylového domu, žalovaná odmítá, neboť zákon o pobytu cizinců stanoví jako jedinou alternativu k zajištění zvláštní opatření za účelem vycestování a nemůže rozhodovat o uložení jiného, než v zákoně či jiném předpisu upraveného opatření. Rozhodovat o umístění cizince do jiných navrhovaných pobytových zařízení není navíc v kompetenci žalované. I kdyby disponovala pravomocí žalobce umístit do ubytovny či obdobného ubytovacího zařízení, určitě by k tomuto kroku nepřistoupila vzhledem k tomu, že žalobce nevlastní cestovní doklad a potřebná víza ke vstupu na území ČR, hodlal v nelegální migraci pokračovat přes území dalších členských států EU do Švédska, čímž nedával záruku, že by na území ČR setrval dobrovolně až do okamžiku rozhodnutí o svém přemístění do státu, který je příslušný k posouzení jeho azylové věci. Ponechání žalobce na svobodě by bylo jistým rizikem pro veřejný pořádek, neboť nemá finanční prostředky pro pokrytí základních životních potřeb, je tedy důvodná obava, že by si je mohl obstarávat protiprávní činností, navíc jak sám uvedl, trpí virovou hepatitidou, což při absenci zdravotního pojištění a finančních prostředků by si nemohl léčit a představuje riziko jak pro sebe, tak i své okolí.

Cizinci, kteří vstoupí na území ČR nelegálně, nemají průkaz totožnosti, ani dostatek finančních prostředků k živobytí a zřetelně deklarují svůj úmysl pokračovat v nelegální migraci na území jiného členského státu EU, jen stěží mohou důvodně očekávat, že toto jejich protiprávní jednání bude řešeno bez použití adekvátních donucovacích prostředků. Žalovaná zasáhla do práv žalobce pouze v nezbytné míře a způsobem, který stanoví zákon vedena ochranou veřejného zájmu, zájmu na řádném vedení azylového řízení a potírání nelegální migrace. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastník řízení podle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců projednání věci při jednání nenavrl.

Z obsahu žaloby vyplývá, že soud má posoudit námitky přiměřenosti zajištění žalobce vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a námitku nedostatečného posouzení využití mírnějších donucovacích opatření. Při posuzování první námítky musel soud vycházet z obsahu protokolu o vyjádření samotného žalobce ke svému zdravotnímu stavu. Žalobce sice uvedl, že má problémy s játry – žloutenku typu B, na kterou neužívá žádný lék a je astmatik a užívá léky, ale výhradu, že tento zdravotní stav je překážkou jeho zajištění neuplatnil. Na základě tohoto sdělení, neměla žalovaná důvod pochybovat o možnosti žalobcova zajištění. Námitka, že tento jeho zdravotní stav mu brání v zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, uplatnil žalobce

až v žalobce v souvislosti s tím, že v tomto zařízení má nárok pouze na neodkladnou zdravotní péči, která nezaručuje, že bude řádně v tomto zařízení léčen a tudíž může dojít ke zhoršení zdravotního stavu. Soud tuto námitku posuzuje jako účelovou, neboť ještě před sepsáním žaloby muselo být žalobci zřejmé, že se podrobuje vyšetřením svého zdravotního stavu, neboť jak zjistila žalovaná, několik dní, dne 3.7.2014, před podáním žaloby byly u něho provedeny krevní odběry za účelem zjištění virové hepatitidy a výsledky potvrdily onemocnění pouze částečně, a proto bylo nutné zdravotní stav dovyšetřit novým odběrem provedeným dne 15.7.2014. Z uvedeného je zřejmé, že mu v tomto zařízení je poskytována neodkladná zdravotní péče, kterou by zajisté neměl v případě, pokud by pobýval v zařízeních, které navrhoval ve své žalobě a už vůbec nikoliv v zemích, odkud do České republiky přicestoval. Z uvedeného plyne, že v zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová je žalobci poskytována zdravotní péče a podle vyjádření ošetřující lékařky jeho zdravotní stav není překážkou zajištění, podle soudu, naopak zdravotní stav žalobce bude řádně vyšetřen, bude zde léčen podáváním léků, čehož by se mu nedostalo na svobodě, neboť nemá finanční prostředky, není zdravotně pojištěn na území ČR a jeho zdravotní stav až do umístění do zařízení pro zajištění cizince nebyl zřejmě řádně vyšetřen.

Pokud se týká námitky dosažitelnosti alternativ k zajištění předpokládaných zákonem o pobytu cizinců, je pravdou, že v ust. § 123b a 123c zákona o pobytu cizinců jsou dány podmínky, které se musí zkoumat při rozhodování o využití těchto mírnějších opatření, a tudíž předpokládají určitý faktický stav na straně zajišťovaného, tj. získání pobytu na území ČR a dostatek finančních prostředků k hrazení nákladů při pobytu na území ČR, čehož cizinec stěží dosáhne, pokud vstoupí na území ČR bez cestovních dokladů, bez víza a bez finančních prostředků. V tomto konkrétním případě nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření, neboť jednak není žalobce schopen podmínky těchto mírnějších opatření dostat a dále v jeho případě je zcela zřejmé, že existuje vážné nebezpečí jeho útěku, neboť jak sám uvedl, do ČR přicestoval proto, aby získal jízdenku pro pokračování v cestě do Švédska a to opětovně nelegálním způsobem, tj. vstupem na území jiných členských států EU bez povolení vstupu. Návrh žalobce, že z důvodu nemožnosti dosáhnout alternativ k zajištění podle zákona o pobytu by mohl být ubytován v zařízení pro zajištění o mezinárodní ochranu, případně v ubytovně či azylovém domě, kde by mohl zůstat do skončení Dublinského řízení, je v jeho případě zcela nereálný ze dvou důvodů. Jednak žalovaná nemá kompetence rozhodovat o umístění cizince do těchto zařízení, neboť jde o zařízení spravovaná Ministerstvem vnitra a v řízení o zajištění je výhradně oprávněna rozhodovat podle zákona o pobytu cizinců. Za skutkové situace a úmyslu žalobce cestovat dále po Evropě by konečně umístění žalobce v těchto zařízení nepřicházelo v úvahu, neboť nelze očekávat, že se bude v nich zdržovat do ukončení Dublinského řízení.

Soud zdůrazňuje, že cizinec, který vstoupí na území ČR nelegálně, nemá průkaz totožnosti, ani dostatek finančních prostředků k živobytí a nadto zřetelně deklaruje svůj úmysl pokračovat v nelegální migraci na území jiného členského státu Evropské unie, jen stěží může důvodně očekávat, že toto jeho protiprávní jednání bude řešeno bez použití adekvátních donucovacích prostředků.

Zajištěním žalobce bylo zasaženo do jeho práv pouze v nezbytné míře a v souladu se zákonem pro ochranu veřejného zájmu na řádném vedení azylového řízení a potírání nelegální migrace v rámci EU.

Ze shora uvedeného vyplývá, že soud po posouzení neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, rozhodnutí o zajištění žalobce bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. července 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová